

Procés: punt i ¿seguit? a la ciutat ingovernable

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

A la Fabra i Coats, esplendorós recinte que encara que sembli mentida ningú s'ha preocupat d'enderrocar i que recorda el passat fabril de Sant Andreu, Barcelona en Comú ha instal·lat la seva seu durant la jornada electoral. El barri li va com anell al dit a la coalició. La inconfusible estètica de Podem fa acte de presència ràpidament, ja que l'organització ha habilitat un espai perquè els simpatitzants facin bullir l'olla a l'espera dels resultats. Es respira optimis-

me. "Estem preparats per a tot, per guanyar i també per a la lluita cos a cos", sento dir a una membre de la candidatura, que també augura bons resultats a Madrid i a València.

Pot en comú

A fora han instal·lat una barra de refrescos i entrepans. Pagues la voluntat i deixes les monedes en una capsa de cartró que fa de "pot en comú". M'ofereixen un Trina però em donen un Kas. Interessant elecció. Kas en lloc de Fanta i Pepsi en lloc de Coca-Cola. La canya al capitalisme, només faltaria, passa també per escollir segones marques i no les primeres espases dels refrescos. Pago un euro. "Es prou voluntat?" "Sí, no està malament". Deu ser casualitat, però les converses que sento són en castellà, com quasi tothom amb qui

converso. Moltes parelles amb nens. Samarretes *hipsters*, algunes de la PAH, una de Can Vies, tres gossos, fulards i ulleres de sol. Un bon grapat de *pijoprogres*, sis o set professors d'humanitats i una zona d'esbarjo infantil improvisada. Parlo amb la Marisa, fanàtica de Colau, una *groupie* de llibre: "N'estic enamorada!" També amb el Gerardo, que, emocionadíssim, demana una cervesa i posa un euro i vint cèntims al pot comú: "Serà un dia emocionant. *Sí se puede!*", m'etziba. Ho té claríssim. Tot seguit surt el sondeig de TV3 i l'eufòria general li dona la raó. Un *Sí se puede!* generalitzat. Ningú entona el *run run* i trobo a faltar que algú vagi vestit d'abella.

A la pantalla gegant s'hi alternen les connexions amb BTV i amb TV3. Connexió crítica amb la seu del PSC

Combinació Crits de "Sí se puede" i "Esa, esa, esa, Ada alcaldesa" i aplaudiments a la CUP

i del PP: no hi ha ni Déu. Veig Gemma Galdon rebent felicitacions amb precaució. També la directora de cine Mireia Ros, entusiasmada amb el cop d'escombra que s'albira. Aplaudiments de simpatia entre la concurrència quan s'anuncia la possible victòria de la CUP a Berga i la derrota del PP a Madrid.

Sento una tertúlia que s'afanya, igual que a la tele, a fer interpretacions en clau sobiranista: "El punt final del procés?" Surten els resultats i, mira, potser és un punt i seguit. Apocalíptics i integrats, i confosos enmig de l'eufòria quan Colau surt a saludar. Més *Sí se puede!* i un lúcid "Això és ingovernable" escriuixit pel sorollós "Esa, esa, esa, Ada alcaldesa". I ves per on, la superheroïna abella reina encaixonada a la cel·la del pactisme. —